

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 21807-08-13 ח' נ' ח' ואח'

בפני: כב' השופטת הילה גורביץ שינפלד

התובעת ק' ח' ת.ז. -----

נגד

הנתבעים
1. ב' פ' ח' ת.ז. -----
2. עו"ד א' ח' ת.ז. -----

החלטה

1
2 בקשה לצירוף משיב 2 כבעל דין - נתבע 2, בהתאם לסעיף 6(ו) לחוק בית המשפט לענייני משפחה,
3 התשנ"ה – 1995.

4
5 המבקשת/התובעת ומשיב 1/הנתבע הם אח ואחות.
6 משיב 2 הוא עורך הדין אשר טיפל בעסקת העברה ללא תמורה של מקרקעין מאת המבקשת למשיב,
7 עסקה המוכחשת על ידי המבקשת ואף טיפל בעסקת מכר המקרקעין הנ"ל לצד ג'. נוכח מכירתם לצד
8 ג', עותרת המבקש בתביעתה שווים ופיצויה.

9
10 בבקשה נטען כי משיב 2 הוא צד דרוש ויש לצרפו כבעל דין הואיל ובכובעו כעו"ד "טיפל בעסקאות כזב
11 ומרמה מבלי שהמבקשת הסמיכה אותו לעשות כן, תוך שהוא או מי מטעמו עושים יד אחת עם הנתבע
12 מס' 1 ומזייפים חתימות המבקשת ו/או תוך שהוא מאמת את חתימות המבקשת על מסמכים שונים
13 שלא כדין ומבלי שהמבקשת חתמה על מסמכים אלה כלל וכלל, ומקל וחומר, מבלי שהמבקשת חתמה
14 על המסמכים בפני המשיב מס' 2, תוך שהוא מכשיר עסקת מרמה וזיוף, פרי יצירתו של המשיב מס'
15 1" (ראו סעיף 2 לבקשה הזהה לסעיף 3 לכתב התביעה המתוקן).

16
17 בתגובת המשיבים, נטען כי טענות המבקשת נוגעות לפן המקצועי של משיב 2 ואין בהן די בכדי לצרפו
18 כבעל דין בבית המשפט לענייני משפחה שכן מקומן בתובענה שתוגש בהליך המתאים בפני הערכאה
19 המתאימה. עוד נטען כי הצדדים הדרושים לברור התובענה הם הצדדים הישירים לעסקת המקרקעין
20 – המבקשת והמשיב שהם אחים ולמבקשת שמורה הזכות לזמן את משיב 2 למתן עדות.

לאחר לבטים והתחבטויות, החלטתי לדחות הבקשה ואלו נימוקי:

21
22
23
24 סמכות בית משפט לענייני משפחה היא לדון בסכסוכים שבין בני משפחה כהגדרתם בחוק בית המשפט
25 לענייני משפחה, התשנ"ה-1995.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 21807-08-13 ח' נ' ח' ואח'

סעיף 6(ו) לחוק הנ"ל קובע:

"בית המשפט לענייני משפחה רשאי לצרף לתובענה מי שלצורך
בירור התובענה והכרעה בסכסוך נדרש שיהיה צד לה, יהא
נושא התובענה או שוויה אשר יהא".

מטרת צירוף בעל דין שאינו בן משפחה כהגדרתו בחוק, להליך שדן בסכסוך משפחתי בבית המשפט
לענייני משפחה, היא להביא את כלל הסכסוך לפתרון כולל. על מבקש הצירוף להראות כי צירוף בעל
דין זר דרוש לצורך בירור השאלות העולות מן התובענה ולהכרעה בסכסוך וכי באם לא יצורף
הדיון בשאלות העומדות להכרעה בין הצדדים יסוכל... " ראו: תמ"ש (ת"א)
93361/99 מגן נ' מגן (מיום 11.5.2000).

בבוא בית-המשפט להפעיל סמכותו על פי סעיף 6(ו) הנ"ל, יבחן את הצדק והתועלת שבצירוף הצד
שצירופו מבוקש. ולכן, דרך הצירוף תהא על ידי הגשת בקשה במסגרתה תידון שאלת "נחיצותו" של
בעל דין זר לתובענה למול בחינת מידת הפגיעה בעניינו של בעל הדין הזר – כלומר החלת סדרי דין
וראיות המיוחדים לבני משפחה על עניינו של בעל הדין הזר, והשאלה האם לא ניתן לברר התובענה
ולהכריע בה ללא צירוף בעל דין זר. המגמה היא לעשות שימוש בסמכות זו במשורה ובצמצום. ראו:
שאול שוחט ודוד שאוה, סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה, 255 (2009).

במקרה כאן לכאורה, טענות המבקשת כנגד משיב 2 לכאורה אינן מתמצות בפן המקצועי (ללא הסבר,
חתימה שלא בפניו ו/או מבלי שהוזהרה וכו') ונטען בשפה רפה נטען, בתביעה המתוקנת, כי משיב 2
עצמו זייף חתימת המבקשת. בחינה מדוקדקת של כתב התביעה והטענות מעלות כי אין די בטענת
הזיוף בשל האופן בו היא נטענה, בכלליות, ללא פירוט עובדתי, ללא מקור הידיעה וכטענה עובדתית
חילופית - מזייף ו/או מאמת ללא נוכחותה ו/או ללא הסבר – בכדי להכשיר צירוף משיב 2 כבעל דין.
מצופה היה מהמבקשת, זו טענתה, כי הטענה תטען במפורש. טענות כנגד עו"ד כי זייף חתימת בעל
זכויות במקרקעין על מסמכי העברת זכויות (בקשות לרישום, משח"ם, ייפוי כוח בלתי חוזר ושטרי
מכר), הן טענות קשות וכבדות משקל. על מנת שעל בסיס טענות כבדות כאלו יצורף משיב 2 להליך
בבית המשפט לענייני משפחה יש להעלות הטענות בפירוט כנדרש בעת העלת טענות מרמה וזיוף ולא
כטענה עובדתית חילופית, בשפה רפה באופן משתמע וכשהטענה לא הופיעה כלל בכתב התביעה
המקורי. אופן העלאת הטענה, כפי שנעשה על ידי המבקשת מצביע כי הטענה נטענה רק לצורך הבקשה
לצירוף משיב 2 כבעל דין ואין המדובר בבעל דין זר הדרוש לצורך בירור התובענה וההכרעה בה. מה
גם שהטענה בדבר זיוף חתימתי המבקשת על ידי משיב 2, נסתרת מסעיפים אחרים שבכתב התביעה
המתוקן, לדוגמא סעיפים 10, 22, 26, 33, 43 ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 21807-08-13 ח' נ' ח' ואח'

טענות המבקשת כי עסקת העברת המקרקעין בטלה בשל מצג שווא, מרמה, זיוף או ניצול מצוקתה
ניתן לבררן בעדויות הצדדים במסגרת שמיעת הראיות, ללא צורך בצירופו של עורך הדין שערך את
המסמכים, כבעל דין. משיב 2 אינו צד להסכם אלא ערך את המסמכים וטיפול בנחוץ לצורך העברת
הזכויות מכוח תצהיר העברה ללא תמורה - בתפקידו כעו"ד. אוסיף כי המשיבים בתגובתם לא
הכחישו במפורש את הטענה כי המסמכים לצורך העברת הזכויות לא נחתמו בפני משיב 2 וזאת
להבדיל מתצהיר העברה ללא תמורה (ת/6).

היענות לבקשה מקימה חשש כי עו"ד הפועל בעניינם של לקוחותיו, עלול למצוא עצמו חשוף, חדשות
לבקרים, כבעל דין בהליכים שונים.

נוכח כל האמור לעיל עולה כי טענות המבקשת כנגד משיב 2 הן בפן המקצועי ו/או אופן ביצוע עבודתו
וטענות אלו, הגם שהן טענות כבדות משקל, יש לבררן על פי סדרי הדין והראיות הנהוגים בבתי
המשפט האזרחיים. הכפפת משיב 2 לברור טענות כבדות משקל אלו, על פי סדרי הדין והראיות
הנהוגים בבתי המשפט לענייני משפחה, תהווה פגיעה בזכויותיו הדיוניות של משיב 2 בעוד אי צירופו
כבעל דין לתובענה לא יפגע במבקשת, אשר פתוחה בפניה הדרך לזמנו לעדות (בכפוף לכללי האתיקה
וחסיון עו"ד - לקוח) על מנת לקדם ברור התובענה, ולנקוט בהליכים מתאימים שמקומם אינו בבית
משפט לענייני משפחה.

נוכח האמור העתירה לצירוף משיב 2 כבעל דין – נדחית.

משיב 1 ימציא למבקשת את המסמכים שהתבקשו על ידה כשהם שלמים וקריאים, לרבות
המסמכים שבסעיף 2 (3-5) לבקשה.

המבקשת תשלם למשיב 2 הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 3,500 ₪.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ד, 31 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ' שינפולד, שופטת